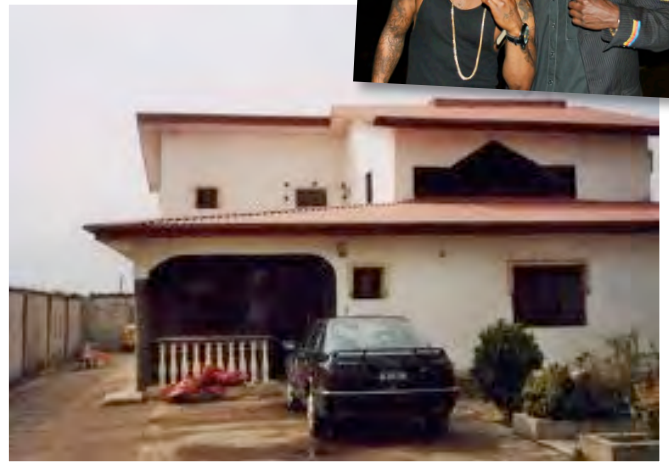

o Rollenspel GoNogo

David, een jongen uit Abuja, in Nigeria, West Afrika, 17 jaar oud, heeft de middelbare school net afgemaakt en wil niet doorleren in Nigeria. Zijn oom zou een opleiding willen betalen, maar hij wil liever naar Europa. Hij wil via de Sahara naar Nederland reizen, om een betere toekomst te krijgen. Hij zou kledingontwerper willen worden. Zijn oom wil hem ook wel geld lenen voor de reis. Zijn oudere broer en neef zijn al een paar jaar geleden naar Europa gegaan. Zijn neef is in Italië, zijn broer in Nederland. De verhalen die hij heeft gehoord over Europa zijn heel positief, maar hij heeft ook angst. Zal de reis wel goed gaan? Sommigen halen de tocht niet. Hij besluit zich goed te laten informeren, en gaat (via Skype) advies inwinnen bij

- 1 Zijn broer Noah in Nederland**
- 2 zijn neef Abraham in Italla**
- 3 zijn ouders in Nigeria.**
- 4 zijn aardrijkskunde lerares van de middelbare school; Nigeria.**
- 5 Tijmen, een leeftijdgenoot in Rotterdam, die hij via Facebook kent.**
- 6 de mensensmokkelaars; Niger, Mali**
- 7 eigenaren van een bootje in Libië**
- 8 de Nederlandse immigratiedienst**
- 9 de Italiaanse kustwacht**
- 10 klasgenoten en vrienden**

David

David is 17 jaar en opgegroeid in een redelijk welvarend gezin in Abuja in Nigeria. (zoek op waar dat ligt, en hoe het daar is)

Mijn vader werkt als politieagent, mijn moeder heeft een kleding-atelier. We wonen in het huis wat je op de foto ziet. Opa, oma en een tante met twee kinderen wonen ook in dit huis. Er blijft niet veel geld over, dus het zit er niet dat alle kinderen kunnen studeren. Ik heb een jonger broertje, Samuel van 14, en een oudere broer, Noah, 23 die in Nederland woont. Mijn zus Heaven is 21, en zit op de universiteit. Ze studeert rechten. Noah betaalt een deel van haar studiekosten. Hij kan niet ook de studie van mij betalen, maar een oom, die een bedrijf heeft, wil wel betalen. Dan kan ik dan dat later terugbetalen, als ik het heb gemaakt. Echt tof van mijn oom.

Ik heb best veel vrienden, zit op voetbal, houdt van muziek en uitgaan. Ik heb soms een vriendin, maar nu niet, want ik denk erover om hier te vertrekken. Ik hou heel erg van aparte kleding, altijd al mee bezig, combineer van alles en maakt soms iets zelf. Ik wil dus kledingontwerper worden, maar in Nigeria is dat niet zo gemakkelijk. Eigenlijk is er niet eens een goede opleiding, en er is ook geen markt voor. Ik denk dat het in Europa gemakkelijker is mijn droom te verwezenlijken. Ik ben een doorzetter. Ik wil Nederland gebruiken als springplank naar Parijs, de stad van de mode. Misschien kan ik er wel een tijdje als model werken, ik krijg best vaak te horen dat ik er goed uitzie. We zien wel, als ik er eerst maar ben.

Ik wil naar dus dolgraag Europa en wil dat over land doen, ik krijg nl geen visum voor Nederland. Via via ken ik wel mensen die dat kunnen regelen. Je gaat dan met een vrachtwagen door Niger en de woestijn naar Libië, en daar ligt een boot klaar. Dan ga ik een tijdje logeren bij mijn neef, in Cagliari (Sardinië), even werken en geld sparen voor de reis naar Amsterdam. Zo heeft zijn broer het ook gedaan, 4 jaar geleden. Goed plan toch? Maar ook wel gevaarlijk, die reis. Eens even gaan informeren bij een aantal ervaringsdeskundigen....

Noah, Amsterdam
Noah is 25 jaar en is 6 jaar geleden uit Abuja, Nigeria vertrokken. Over land, door de woestijn en met een bootje. De reis kostte 5000 euro. Zijn oom schoot het geld voor.

De reis was verschrikkelijk, warm, weinig drinken, gevaarlijk.... het ging allemaal net goed. Maar ik heb doodsangsten uitgestaan. Ik weet van anderen dat ze de reis niet hebben overleefd. Ik zat 2 jaar in Libië en deed schoonmaakwerk, illegaal. Geen fijne tijd om aan terug te denken. In Italië, bij mijn neef, was het ook afzien. Gewerkt als tassenverkoper, nepmerktassen, altijd bang en op je hoede voor de politie. En als zwarte werd je altijd uitgescholden door die Italianen. Dan bevalt Amsterdam heel wat beter! Hier val je als Nigeriaan niet op. En ik ben nog steeds illegaal, maar heb wel werk. Ik werk in een kledingwasserij. Ik werk elke dag en ik betaal gewoon belasting zelfs. Ik woon in de Bijlmer, met een paar kennissen delen we een flat. Ik heb het eigenlijk wel naar mijn zin, eindelijk mijn draai gevonden. Ik heb een vriendin, Nederlandse, van Surinaamse oorsprong en als we gaan trouwen mag ik hier blijven. En dat zijn we van plan! Mijn vriendin Sharida heeft werk in een kledingwinkel. Ze woont op zichzelf. Nederland is een fantastisch, rijk land als je het vergelijkt met Nigeria. Alles is hier geregeld. Ik heb het wel gemaakt hier! En ik kan geld sturen naar mijn familie, ik ben echt trots op mezelf. Ik heb zelfs al Nederlands geleerd. Als ik een verblijfsvergunning heb ga ik een keer terug naar Abuja, zeker weten, op vakantie. Ik zal daar als de grote man worden gezien, ik verheug me er al op.

David, kom gewoon ook! Het is hier chill. Je bent jong en sterk, je red het wel.

Oh ja, ik sta links op de foto, naast David. Wel photoshop, want we hebben elkaar al 6 jaar niet gezien ;-)

Abraham, Cagliari Sardinië, Italië

Ik ben al 8 jaar geleden uit Nigeria vertrokken. Vreselijke reis, door de Sahara, levensgevaarlijk. In Libië gewerkt, en uiteindelijk toch in Italië aangekomen. In het begin heel zwaar, tassenverkopen, van die nep Vuittontasjes weet je wel, en rennen als de politie weer eens een razzia hield. Wel een paar keer opgepakt, moest ik weer dokken en stond ik een paar dagen later weer op straat. Het viel niet mee eigenlijk. Veel van mijn maten zijn de criminaliteit ingegaan trouwens, met alle ellende van dien, maar ik niet. Nou ja, tasjes verkopen dan, maar goed, dat is niet zo erg. Ik heb het de laatste tijd beter, ben nl pas getrouwd met een Italiaanse, een wonder op zich, met al die rassenhaat hier. Maar goed, en ze heeft een baan. Ik heb nu ook papieren. Ze is zwanger, haha, binnenkort zo'n kleine Abraham, ik verheug me enorm. Ik kan geen werk vinden, ik flyer af en toe, onderhoud tuinen, dat soort klusjes, ik heb dus geen echt inkomen. Straks heb ik een paspoort en dan ben ik van plan om een muziekschooltje op te zetten, Afrikaans drummen, dansen, af en toe workshops Nigeriaans koken. Mijn vrouw is gek op Afrika, ze is er ook een paar keer geweest, dat is mijn geluk, ze snapt me. Dus ik heb echt heel veel geluk gehad.

Maar moet David hierheen komen? NEE zeker niet. De reis is veel te gevaarlijk, het leven in Europa is heel zwaar en nu nog veel moeilijker dan toen ik er 8 jaar geleden aan begon. Ik ben zo eenzaam geweest en ik mis mijn familie en het leven in Nigeria nog elke dag. Ik droom ervan terug te gaan, met mijn vrouw en baby. In elk geval op vakantie. Iedereen in Nigeria denkt dat Europa een paradijs is, nou mooi niet! Stressen, regeltjes, weinig sociale contacten, ze zijn allemaal zo op zichzelf, kom je bijna niet tussen. Als ik weer moest kiezen zou ik toch niet zijn gegaan. Bij mij is het toevallig goed uitgepakt, maar die kans is niet zo groot hoor, veel van mijn vrienden zijn de vernieling ingegaan, of teruggestuurd. Dus David: blijf in Nigeria en grijp daar alle kansen. Die zijn er, echt waar. Nigeria kent ook rijke mensen, daar kom je zeker de juiste personen tegen die je gaan helpen. Hier word je echt doodongelukkig, ik wil echt niet dat jij gaat doormaken wat ik heb doorgemaakt. Je broer heeft het ook zwaarder dan hij jouw laat weten trouwens, ik heb hem pas opgezocht, want ik heb nu een paspoort, nou echt, hoe die woont, in zo'n flat, altijd regen daar en koud.... gruwelijk. Je kunt trouwens niet lang bij mij terecht he, ben net getrouwd, en dan straks de baby, dat wordt moeilijk voor mijn vrouw, als ik alleen was, ok, maar we wonen nog bij haar ouders. Dus ik ontraadt het je.

De ouders van David

Wij wonen in Abuja, en behoren tot de lagere middenklasse. We hebben vier kinderen: Noah, 25, hij woont al 4 jaar in Europa. Heaven, 21, studeert rechten in Abuja. David, 17, net klaar met de senior high school. En Samuel, 14, hij zit nog op de middelbare school. Mijn man is politieagent, en rijdt in de weekenden nog taxi, en ik heb mijn eigen kledingatelier. Ik verkoop mijn kleding niet zelf, dat gaat naar opkopers, maar wil dat wel gaan doen via internet. In Europa en Amerika wonen veel Nigeriaanse vrouwen, die graag mijn type kleding dragen. Hier kan ik David goed bij gebruiken. Dus als David me vraagt of hij naar Europa moet gaan zeg ik NEE. ABSOLUUT NIET. Onze oudste zoon Noah is daar wel, en vier jaar geleden hebben we hem gestimuleerd te gaan, maar ik mis hem erg. Van het geld wat hij stuurt heb ik wel de gelegenheid gehad een computer te kopen, en mijn zaak te verbeteren. Ook Heaven, kan studeren. Dat betekent enorm veel voor ons. Maar David moet gewoon hier blijven, we gaan een internet kledingbedrijf opzetten. Hij is altijd met mode bezig, en dan kan hij ook zelf gaan ontwerpen en in Europa verkopen misschien. Er zijn hier nu meer mogelijkheden doordat we geld via Noah krijgen. Ik wil David niet ook moeten missen, stel je voor, straks wil Samuel ook nog weg, ik moet er niet aan denken. David kan een mode-opleiding gaan doen, in Nigeria of misschien wel in een buurland, zoals Ghana. Hij is heel slim, ik weet zeker dat wij samen een mooie zaak gaan opbouwen.

Rosie Adana, lerares aardrijkskunde in Abuja aan de 2nd senior high

Ik heb David lesgegeven, goede leerling, creatief, een doorzetter. Dat hij naar Europa wil is weer een dergelijk vreemd idee van de jeugd. Wat moet je daar doen? Als die jongens van zijn leeftijd willen weg hier, voetballer worden, of muzikant, of desnoods taxichauffeur, als het maar in Europa is. Ze willen allemaal rijk worden. Alsof geld het enige is. Nou gaat het in Nigeria niet echt goed, dat moet ik toegeven. Veel vervuiling, veel criminaliteit, veel ruzie en geweld. Pas weer, aanslagen waar 32 studenten bij zijn vermoord, en overstromingen... Maar gaat in Europa dan altijd alles goed? Daar geloof ik niks van. Veel Nigeriaanse vrouwen komen zelfs in de prostitutie! Verschrikkelijk. Als aardrijkskundelerares weet ik natuurlijk meer van de wereld, en dan moet ik zeggen dat hij beter hier kan blijven. Hij kan beter leraar worden!

Hij moet zijn ouders ondersteunen. Zijn oudste broer is al weg, nu moet hij als oudste zoon de familie ondersteunen. En we hebben de jeugd toch juist nodig om het hier te verbeteren?

Dus als ik David moet adviseren zeg ik NEE hoor, zeker niet. De reis alleen al, wie gaat er nou de Sahara door? allemaal mooie praatjes, maar de meeste jongens sterven er van de dorst.

Tijmen, 16 jaar, vier mavo, Rotterdam

Nou, ik chat wel eens met David, hij heeft me toegevoegd op Facebook, omdat hij mijn zus kent. Die is een keer in Nigeria geweest met Edukans, met school dus. En toen heeft hij me toegevoegd. We hebben het vooral over voetbal, en muziek. En meisjes; -) Ik heb het idee dat hij helemaal niet weet hoe het in Europa toegaat. Ik schrijf bijvoorbeeld dat ik school echt boring vindt, echt niet chill, maar dan zegt hij dat het hem geweldig lijkt bij ons. Geweldig, nou ja, bij hem lijkt het me niks hoor in Nigeria, maar hij is daar opgegroeid, daar kent hij alles en iedereen en hij doet echt coole dingen, elk weekend uit, vrienden, muziek, altijd mooi weer. Nou wil hij hierheen komen, maar dat lijkt me dus echt een stom idee. Hij heeft dan geen paspoort, kan je niet naar de dokter, je kunt niet naar school, je mag volgens mij helemaal niks, dat is toch echt een stom plan? Als je jong bent moet je juist een leuk leven hebben, en dan zoek je juist de problemen totaal op. Ik heb foto's van z'n huis gezien, echt mooi hoor, had ik niet verwacht, ik woon eigenlijk nog slechter, heb ik hem maar niet laten zien.

Dus als David het aan mij gaat vragen zeg ik, nou je moet het zelf weten hoor, maar waarom spaar je niet gewoon voor een vliegticket? Ik ben ook nog nooit verder geweest dan Frankrijk, waarom moet hij nu al de halve wereld zien? Dat komt toch nog wel een keer. Z'n broer woont hier, kan hij die beter eerst een keer opzoeken, gewoon normaal met het vliegtuig. Ik heb pas op school trouwens les gehad over migratie en het schijnt dat er langs de kust elke dag lijken aanspoelen in Italië, al die bootjes slaan om enzo, het schijnt hartstikke gevaarlijk te zijn.

De mensensmokkelaars, Niger

Wij verdienen goed aan het helpen van jongens om naar Europa te gaan, en we regelen dat goed. We hebben een vrachtwagen, en daar nemen we per keer 15 jongens mee mee, soms ook meisjes natuurlijk. We vragen ongeveer omgerekend 1000 euro voor de reis. We zijn twee weken onderweg. In de vrachtwagen hebben we genoeg water en eten. We rijden vaak 's-nachts, dan is het minder warm, en dan lopen we niet veel risico om opgepakt te worden. Soms worden we aangehouden en moeten we betalen, maar ok, de meeste hebben wel wat extra geld bij zich natuurlijk. Er zijn ook wel foute smokkelaars natuurlijk, maar als David met ons gaat komt het wel goed. Goed te doen hoor, die reis, je moet alleen geen pech met de vrachtwagen krijgen, daar in de woestijn... maar goed, overal zitten toch mensen, dat is zo ongelooflijk in die woestijn, er zijn altijd wel mensen in de buurt, dus dan kun je wel hulp regelen. Af en toe, als we een grens overgaan, moeten de jongens lopen, en dan pikken we ze later weer op. Meestal vinden we ze wel weer terug. Of het verder een goed idee is, daar hebben wij niet zo'n mening over. Als jongens deze tocht willen maken moeten ze dat doen, soms zien we wel eens iemand voor de tweede keer, die is dan uit Europa weer teruggestuurd met het vliegtuig. Heb je toch een keer gevlogen zeggen wij dan, en volgende keer beter. Dus als David meewil, prima, 2000 euro en we brengen hem tot Libië. Wel wat extra geld meenemen natuurlijk, en 2000 euro voor de boottocht ongeveer. Wij kennen de jongens die dat regelen ook goed, dus geen zorgen. Je moet iets van je leven maken, beter proberen, dan een leven lang spijt toch?

De eigenaren van een bootje, Libië

Wij regelen een goede boot, regelen een navigator en stuurman. Die twee zijn ook migranten, maar betalen natuurlijk minder. Die trainen we eerst, zodat ze weten wat ze moeten doen. De meeste migrantenbootjes gaan naar Lampedusa, maar wij niet, omdat de kans dat je daar gepakt wordt groter is. Wij vragen 2000 euro per overtocht. Wij regelen een goede boot en genoeg benzine, dus dan kost het wat geld. De overtocht is niet zo lang, een dag over 5 zijn ze meestal onderweg. Het hangt er een beetje vanaf of degenen die gaat kaartlezen en het kompas hanteert dat goed doet. Wij gaan zelf dus niet mee. Die boot komt ook niet meer terug, vandaar dat het ook wat duur is, de reis. Het is dus geen veerdienst. De laatste tijd zijn de controles wat scherper, dus we kunnen niet de kortste weg nemen, we varen voor de Afrikaanse kust en steken pas over op het laatste moment. We vervoeren van alles, jongens uit Nigeria, uit Ghana, uit Ethiopië, Syrie, noem maar op, soms hele gezinnen, soms oude mannen. De laatste tijd veel zwangere vrouwen, schijnt dat je dan meteen asiel krijgt.

Veel mensen zijn echt totaal wanhopig en willen gewoon per se weg uit Afrika. Wij zelf niet natuurlijk, want we verdienen supergoed. En als David ons om advies vraagt: gewoon doen, het is dagelijks mogelijk hier te vertrekken. Niks bijzonders. En wij zijn wel goed, als het slecht weer wordt varen we niet, dan wachten we gewoon. Andere jongens doen dat soms niet en komen dan in de problemen. Eigen schuld toch?

Trouwens, de meeste jongens uit Nigeria blijven eerst een paar jaar in Libië, omdat hun geld al op was gegaan tijdens de tocht door de woestijn. Die kennen ons dus al als we gaan vertrekken. Die komen elke week wel even in de haven kijken. Maar vaak kost het toch wel wat moeite om die 2000 euro in Libië bij elkaar te krijgen. Dus neem gewoon veel geld mee van te voren, dan zit je zo bij je neef!

De Nederlandse immigratiedienst

Nederland neemt vluchtelingen en asielzoekers op als daar een goede reden voor is. Dan word je bijvoorbeeld vervolgd in het thuisland, om politieke redenen, of vanwege het geloof. Een jongen als David hoort daar niet bij, en wordt in Nederland dus niet toegelaten. Dat zou natuurlijk ook niet kunnen, we kunnen moeilijk de hele wereld naar Nederland halen. Dus David moet begrijpen dat er voor hem geen reden is om naar ons land te komen. We nemen schrijnende gevallen wel op. Maar hij heeft een goed leven in Nigeria. Als hij toch zou komen, wat we heel dom zouden vinden, dan gaat hij illegaal in Nederland wonen. Dat is strafbaar. Hij kan geen aanspraak maken op voorzieningen. Dat is problematisch voor een jongen van 17 jaar. Hij heeft weinig kansen zich hier te ontwikkelen, geen baan, geen opleiding, altijd onzekerheid. Als je wordt opgepakt word je opgesloten en vervolgens uitgezet. Dan is je geld weg. Als IND zeggen we dan ook: niet doen, blijf thuis! We kennen heel veel hartverscheurende verhalen van jongeren die hun leven in de waagschaal hebben gesteld om vervolgens allerlei problemen tegen te komen hier. Het is echt geen rozengeur en maneschijn hier, hier zijn ook arme mensen. Wij hebben ook voedselbanken. Er is hier ook veel werkloosheid. Dus wij zeggen tegen David: als je dit gaat doen vergooi je je toekomst.

Lees het allemaal maar eens na op

<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/terugkeer-vreemdelingen>

De Italiaanse kustwacht

Nou, elke week kunnen we wel wat lijken op het strand ophalen. Niet te geloven, elk jaar komen er rond de 500.000 Afrikanen aan land, illegaal, maar hoeveel de overkant niet halen, geen idee, dat moeten er echt heel erg veel zijn. Erg hoor, jonge mensen meestal, rond de 20 vaak, het grijpt wel aan hoor, dit werk. Wat een ellende. Waarom willen ze allemaal hierheen. Als we een boot onderscheppen sturen we ze terug. Naar Libië, Algerije, Marokko of Tunesië. Geld weg, en dan maar weer werken daar om het nog een keer te proberen. Ik zei trouwens boot, nou het zijn meer drijvende wrakken. Daar wordt grof geld verdiend door die gasten van die bootjes.

En dan heb ik het nog niet over die reis door de woestijn, die schijnt minstens zo erg te zijn als dat stukje per boot.

Tegen die David zou ik willen zeggen: ben je goed bij je hoofd? Hou je van het leven? Blijf dan waar je bent. Europa is al niet veel soeps meer, nu met die economische crisis, maar voor illegalen wordt het steeds slechter. We hebben zelf geen werk he. Dus nee jongen, niet doen, je riskeert je leven in zo'n bootje voor een doel dat nergens op slaat. Ik vind het wel heel slim van je dat je eerst eens goed advies inwint, en voor ons is er maar een advies: Nooit doen!

Klasgenoten en vrienden van David

Binnen de vriendengroep van David wordt er verschillend over gedacht.

Zo is er Indy, een meisje; die is verliefd op David, en ze wil natuurlijk dat hij blijft.

En je hebt Joyce, haar zus is naar Frankrijk en ze zit misschien wel in de prostitutie, Niemand zegt het hardop, maar er wordt wel over gefluisterd. Dus Joyce vindt het niet slim om weg te gaan.

Diego, zijn beste vriend wil ook graag gaan, en zou met hem samen willen, maar hij heeft geen geld. Dus hij wil dat David nog wacht, dan gaan ze over een paar jaar samen.

Duane zit met hem op voetbal en zegt dat ze meer moeten trainen, dan worden ze gescout en kunnen ze in Europa gaan spelen, ze zijn allebei hartstikke goed.

Marcos heeft een ander idee: ze gaan zich allebei inschrijven bij een modellenbureau, in de tussentijd nog even wat spieren kweken en dan gewoon naar Europa, legaal. Door de woestijn is te gevaarlijk.

Christianne 's broer is misschien wel omgekomen bij een overtocht, hij ging twee jaar geleden weg, en niemand heeft ooit meer iets van hem gehoord. Ze is heel erg tegen.

Peter zou ook graag willen, en is al aan het sparen, in Nigeria wordt het toch nooit iets, veel te veel narigheid. Dus het doel is Europa, Hij hoopt dat David gaat, dan heeft hij al een contactpersoon.

Rollen & Lesvoorbereiding

1. David
2. broer
3. neef
4. Ouders x2
5. docente
6. Nederlands vriendje
7. mensensmokkelaars, 4x
8. bootje 4x
9. IND 2x
10. kustwacht 2x
11. discussieleiders 2x
12. klasgenootjes, de rest.

Het rollenspel kan, mits goed georganiseerd, in een les worden gespeeld. De rollen worden aan het begin van de les uitgedeeld, iedereen (of een groepje) bereidt zich 10 minuten voor en vervolgens gaat de klas in een kring zitten. Er worden naamkaartjes neergezet. De discussieleiders (kan ook de docent zelf zijn) zorgen dat David eerst aan het woord komt, hij vertelt even kort wie hij is en waarom hij weg wil en vervolgens vraagt hij advies aan iedereen. Ieder personage vertelt even kort wie of wat hij is en geeft vervolgens advies. (NB bij bijvoorbeeld de mensensmokkelaars kan een persoon van het groepje het woord voeren). David mag extra vragen stellen. Als hij de mening van iedereen heeft gehoord gaat hij even het lokaal uit om zijn mening te vormen. In de tussentijd vragen de discussieleiders wat de deelnemers denken: gaat David, of niet? Go of Nogo? Ze noteren de uitslag. David krijgt dit niet te zien. Bij de tweede stemming verplaatst iedereen zich in David en er wordt gevraagd wat ze zelf zouden doen: Go of Nogo? Ze noteren de uitslag. David krijgt dit niet te zien. Dan komt David binnen? Wat gaat hij doen? Go of Nogo? Waarom wel of niet? Wat gaf de doorslag.

Dit gedeelte neemt ongeveer 30 minuten in beslag.

In de laatste 10 minuten van de les wordt er nagepraat.

Vragen hierbij zijn:

- heb je hier iets van geleerd?
- kun je je verplaatsen in David?
- snap je waarom zoveel jongeren uit Afrika wegwillen?
- is het leven hier beter?

De rollen kunnen ook de les ervoor worden uitgedeeld en iedereen kan zich dan thuis voorbereiden door extra informatie te zoeken. Dan zouden ook meer feiten gevonden kunnen worden, om David beter te overtuigen. Dan kan de voorbereidingstijd vervallen en kan er 40 minuten aan het rollenspel worden besteed. Nadeel kan zijn dat de leerlingen er van te voren over gaan praten. Dit kan de dynamiek wegnemen. Het kan ook de spanning opvoeren. Dit moet de docent dus zelf inschatten, aangezien hij zijn eigen leerlingen het beste kent.

Aandachtspunten

- let op de verdeling man / vrouw, eventueel wat rollen aanpassen
- zet lokaal van te voren vast in een u-vorm / kring
- neem stiften en papier mee, voor naamkaartjes
- De hoofdpersoon kan het beste een wat stoere jongen zijn, die lijkt op de hoofdpersoon David.
- de docent moet naar eigen inzicht de rollen verdelen, zelf laten kiezen is hierbij niet mogelijk, want dan moet iedereen alle rollen eerst doorlezen en dat slaat het rollenspel dood.
- bij een te grote klas zouden nog wat extra rollen toegevoegd kunnen worden:
 - notulist, iemand die aantekeningen maakt en let op iedereens rol
 - serieus meegedaan
 - argumenten genoemd
 - geluisterd naar de anderen
 - iemand die filmt
 - journalist, iemand die na afloop een stukje schrijft voor de schoolsite, de schoolkrant o.i.d.

Veel plezier met het spelen van het rollenspel! Ik zou de ervaringen graag horen.

Hanneke Maasland, Hogeschool Rotterdam j.h.c.maasland@hr.nl

April 2014

Met dank aan Kakmel O. (Ghana) voor de foto's en het mogen gebruiken van zijn verhaal. Kakmel zat in een dergelijke situatie en is uiteindelijk niet gegaan (2010) . Wel woont hij inmiddels (sinds 2012) in België, want hij is getrouwd met een Ghanese vrouw die daar al woonde. Inmiddels hebben ze ook een dochtertje en het gaat goed, al mist hij zijn thuis wel. Hij heeft nog geen werk.